

4. Օգոստինոս Բաշենցի նամակը Ուրբանոս VIII պապին

[1642 թուական, լունիս 5]

Բարունակ աստուածաունկ անվեհեր պողալի ըստ ասացելոյն տեառն սրբոյն Պետրոսի, միշտ սաղարթախիթ անծիրանալի, մշակ յայգոյն Աստուծոյ դու ես արժան եղեր հայր սուրբ: Աթոռ անյաղթելի եւ միշտ անմամբ ի լի պարքդ բերկրալի, վեհոյ հեղակի, լուցում յապտերի, բարեբախտագոյն ոլորտս յերկրի, քառակողմն աշխարհի, դու ես զովելի հայրդ սուրբ: Դու վեհագոյն փեսայ հարսին յերկնատրի ի տանն Աստուծոյ եւ դրան յերկնի փակող եւ բանող ունիս բանալի, պետ ամենեցուն հայրդ սուրբ: Խորան հաւատո[յ] սին կաթօղիկէի զարդարեալ ճրագարան վերայ աշտանակի, ոսկով քանդաքարեալ ազգ ազունք քարի, լուցանող ճրագի վեհագոյն թագաւորի, լուսաւորեա զաշխարհս, հայր սուրբ: Զովստն Աստուծոյ Նոյեան նմին զաւակի, ծիածան վկա[յ]եալ ոլորդ աշխարհի, ջրհեղեղ ցածուցեալ սփիւսս յերկրի, արեւմտեանդ ծագեալ ծիածան համայնի, ջրհեղեղ մեղաց քեւ ցածուցանի. բաշխեալ ի տեառնէ հայր սուրբ: Գանձապետ տեառն փրկչին Յիսուսի. գանձն անհատելի, տուեալ քեզ ձրի, բաշխող լիապէս սովալու յաշխարհի, քեզ ընդրեալ Աստուծոյ Հայր Սուրբ: Վեմ հաւատո[յ] անկեան պատուական քարի, սափիր տպագիոն եւ կարկեհանի, յաղուտ եւ զմրութեւ եւ գել ալմագի, կոչ տերունական սրբոյն Պետրոսի փոխանորդ նորին հայր սուրբ: Բանաւոր ծառ ես, ի մէջ պարտիզի սաղարթախիթ երբնագարդ անոշահոտ բուրմամբ բխտումն ի հոտի քեզ տուեալ վերուստ հայր սուրբ: Գարուն հաւատո[յ] դալարացուցիչ ոստի, մորենի ծաղիկ ի գնացս աղբերի, զօսացեալ տնկիք ի քեւ կանանչի, իմանալի դրախտէն ընկալար հայր սուրբ:

Ծանուցումն լիցի քոին սրբութեանդ եւ երեսս անկեալ թողութիւն հայցեմ, զի ես վասն ծերութեան եւ յաղագս տառապանաց եւ նեղութեանց յաշխարհիս, եւ վասն պակասութեան խառնի, ոչ կարացի գալ